

սե համեւ Համար մարդարէն ծԳ Կըլէ խուն մէջ. “Պիափ քակէ ամեն անօրէնութիւնները, ու պիտի աղօթմէ անհամաններուն համար”⁽¹⁾։ Աը վախնամ, տէր իմ, թէ այն Յիսուսը նոյն արդարն է սրբ համար կըսէ Դումիմ։ “Վրդարայն անձին վերայ ուրախացան, ու անրիծ արիւնը պարտաւոր ընէն, և ասոր համար գուրս ձգեց վաննիք Վասուած, ու պիտի ցրուէ վաննիք մեր տէր Վասուածը”⁽²⁾։ Աը վախնամ, տէր իմ, թէ նա է այն արդարը, սրբ համար Երեմոյն կը խօսի մ գլխուն մէջ, ոցազէս ըսելով. “Վարդ է, և ոլ է զայն միաբ առնողը”⁽³⁾։ Եցնողէս ժ գլխուն մէջ. “Եր դէմքին տեսակը՝ Քրիստոս Վասուած, մեր անօրէնութեանց համար տարսւեցաւ. սրուն լսինք՝ քու շուքերուդ տակ կենանք աղդայ մէջ”⁽⁴⁾։ Աը վախնամ եւս, տէր իմ, թէ ինքն է այն արդարը՝ սրբ համար բացց Վասուած Օսքարիս մարդարէն բերելով. “Վասն զի պիտի բան այն օրը, որն են այդ վերբերը ձեռքիդ մէջ. ու պիտի բաէ վերաւորեցայ իմ տանս մէջ, ու պիտի վերցրնէ սուրը իմ հովհան վերասո”⁽⁵⁾։ Եցնը ժը գլխուն մէջ կըսէ դարձեալ. “Պիսոի նոյնին ինձ այն օրը, և անոր՝ որ գտմէցին, և պիտի ըսն անոր վերայ միածին (զաւկի) ըս-

ցի պէս”⁽⁶⁾. Աը վախնամ՝ դարձեալ, տէր իմ, ցրոց որ անիրաց էր արդարը՝ որց համար կըսէ Վամակում գ գլխուն մէջ. “Վնոր ձեռքին մէջ եւ վարներ. հնի պահուած է անոր զօրութիւնը”⁽⁷⁾. Եւ քրիստոնէից աւետարանն այլ կը համաձայնի այն տեղուուր Յիսուսի մահը կը պատճնակի, ու յօցնի կը ցուցընէ. “Եւ Յիսուսի գալով մեռած գտան զանիկայ. ու ունացմէ մին իւր գեղարդը զրաւ ու խոցեց”⁽⁸⁾. Աը վախնամ, տէր իմ, մի գուցէ արդարն այն բլայ՝ սրբ համար Վամակում ծԳ գլխուն մէջ կըսէ. “Եւ ըսր տէր քու ժողովուրդդ քաւ օճածիդ հետ ապրեցրնելու”⁽⁹⁾.

Ի յաջորդն:

Պօլու Պատրիարքի Վասուած-Պօլեց-յ
Նէ արքենաբան-ին-ինը.

(Հարունակութիւն, տես երես 3.)

Վէ նէ տէրսինիլ, սիր երդ օլսուտ պու մասրոհամթիւն սէօհապէթինի էտէ-յօրուդ տնէսպ շնմովիէ գատար եխուզ իւ սմթիւնէ պրագոսպարութ՝ տաշուալարտանն Վասմագօլս տէօքիւլիուպ Տէվէթի թաճիլ էտէ ձերիւը տէյիլ մի խոիլը ։ Վէն մահսէրիւը չուվալ տօլուուրուր. եազրանիւարըն տիրհէմինի տակմ էտէսէ սէ, թաշ իւրէրի օրսա՝ տայանամազ. զիրս էլլատր վիւտէրինտէն, վիւտէրի

(1) Այն վեցութիւնը Եօթանանից թարգմանենքն մէջ չկայ.

(2) Բրուցոն զանձն արդարաց, և զարիւն անրիծ որպատաւոր տանձնին. Հասուս ուշ նոյն տէր քառ անօրէնութիւնն նոյն, քառ շարութիւնն նոյն կործանեցէ զնոստ տէր Վասուած մեր. Առաջ. 21. 25.

(3) Եւ մարդ է և ով ծանիցէ զնոս Ե՛ւ. Ժէ. Յ.

(4) Հոգի երեսաց մերց տէր Քրիստոս, պատշաճն վասվան յասպահնութիւնն իւրեանց մինչեւ մեր խորհէար թէ բնդ հովաննեւան նորու նոսուուք և կեցցաք ի մէջ հէթանառաց. ԲԵՒ. Դ. 20.

(5) Եւ ասոցի զաւ, զի՞նչ են վերպա ացդարիկ ի մէջ ձեռ աց քաց. և ասոցի, զաւ վերաւորեցաց ի տան սիրելուց իւր աց. ԱՀԱ. Դ. 15.

(6) Եւր ի գրիսմիւն ժողովուրդն ք’ գրիել զօծեալ քա. ԱՀԱ. Դ. 15.

էվատրնոտն , գարտացը գարտաշըն տան այրույօրլար . պիրիսպիրինէ տիւշ ման նազարը իլէ պագալըրըրլար : Վենին էվատրնոր պիրի այարտաս սէնին եանդնոտն , սէն հօշանկըմքարն : Կասրը քի Վիսիիհիսարը Փանոս խամինոտէ պիր ուշադ , Վնիկւրիւէ էնցօր , օրտոս չեւ վիրիցօրլար . վէ փէտէրի կէլիալ էվատրնոր կէօթիւրմէր խատէտիկինոտէ , էվատր տէմիշ քի , պէն եէնի հաւատ քրմի պուլտում , գայրը կէլմէմ սէնին եանկնոս : Օ աւալլը փէտէրի աղպայարագ կէրի տէօնիւապ կիթմիշ : Քրիստոս էֆէնավիմիզ որմարլար քին հեթանոսուր հաւատոքա կէթիրին , պէն հեթանոս մույում քին պէնի հաւատոքա տավեթ էտիյօրտուն . տէյիլ մի քի սէնտէ պէնիմ քիլուէմոնէ մլրտել օլմուշուն : Տահա պու միսիլիւ իշլէր չոգ , քի տէմէր խատէմէմ :

Խմորի տիւշւնտիւք քի , սօնղաս պունուն էօնիւ աղամայրդ , իզգէթլու Ամբաղարնորդ իլէ պիր գտչ մէջիս էթտիք . պու պիրիսպիրիմիզ իլէ օրան խաւսումէթ նէտէն իդթիզա էտէյօր , անկայալմ տէտիք . շւնէքի Ուսաւուրիշ հայրըմըզ պիզտէ գապուլ էտէյօրուուգ սիզտէ . վէ իրիմիզաէ Հայրդ . պաշկա միլէթլէրէ սէօվիւմ եօգ , օնւ լորտա . քրիստոնեայ տրպար :

Վէ պիրտէ սօրալըմ , տէտիք , Ուսաւորիշ հայրըմըզ : Զըքալու գարշարնոտ . օտաս ձէ վապէ էտէյօր Ծածաւ խապատումտա քի , “ Վէք սցապէս ընկալար զէաւատոցն բան , և գուք սցապէս հաւատացէր յամենատուրը Երբորդութիւննո , Եայլն : Խմորի հաւատ քրմըզ օնաս սօրալըմ քին փէտէրիմիզ տիք . նասոր վասիշէթ էթմիշ խաէ , պօրձլուեուգ էցյէ թութմազա : Օ հաւատոք տըր քին Հայոց Եկեղեցի սակըզօր շմմոիէտէք , վէ հիշ շաշմարը տըր . էկէր պիր էգսիրլուգ , եա պիր

հերետիկուլուք արաբանըլ պիզտէ , Ուսաւորիչուէ արայըմ , զիրա օնուն գապուլ էթտիկինի պիզտէ գապուլ էտէյօրուուգ : Աիճէ քի քէնտի էվատր սուրբ Վրիստակէս՝ Ամիկոյ սուրբ ժողովուն հանգանակընը կէթիտիյինտէ , սուրբ Ուսաւորիչ հոյրըմըզ տախի գապուլ էտիւապ՝ “ Իսկ մէք փառաւուրեցուք ” տէյիստ իմզա գօր . պիզտէ սուրբ Եկեղեցի տէ շմմոիէ գատար գապուլ էթմիշ տիք :

Եցյէ խէ պիզ Ուսաւորիչ հայրըմըզտան նէ վագրթ այրըմըզգ՝ անլայալըմ . քիմ այրըմըր , քիմ գալմէր . զիրա էցյէ թէնավիհ օրունույօր քին Հայոց Եկեղեցիէ կիրէնէ՝ արձակում եօգ . գալքաղընրդ տախի տիւշէրաէ կիրիկ ալմայրնոզ , զիրա Հայոց Եկեղեցի վէ Հայլար հերետիկոս սուրբար . քի հաթատա պիրինիզ հալս պու մէջլիստէ տիք , լոքին ատընը վէրմէմ , նագէլ էթտի քին տիւյիւն իլէ պէրապէր Եկեղեցիմիզէ կէլոփի իշիւն՝ արձակում վէրմէյօրլար : Վէցյէլիղ իլէ ֆիքրինիզէ շիւպհէ պըրագմըլար տըր , վէ սիզտէ գօրգույօրուունուուգ՝ քի պու գօրգու բարեպաշտութիւն գօրգուուսու տէնիլիր , էլզէթ գօրգարարնոզ . քին շիւրիւք թահթայամը մը պարյօրտում : Պունու սիզէ գապահաթ ատտ իմմէմ , եա իլէ սիզին ֆիքրինիզի շիփէլէնավրիապ՝ Հայոց Եկեղեցի հերետիկոս սուրբ տէյէնլէրին տիք թագսիրաթ :

Վնասութ քին պու պիր հերետիկոս լուք վէ ուղափառլուք գավլիսուլ ալք . պիզտէ շմմոի ֆարզ օլուու քին պիզտէլիմ քիմին կիւնիւնտէ , նէրէտէ , վէ նէ մասահաթ իլէ պու փիւրիւզ կիրմիշ խէ , արայալըմ պուլալըմ : Վնասութ քի պիր ֆիքրէնէ եպիսկոպոսու : Հարգուղիմէսս խմի իլէ կէլիալ Հայաստան սէմթինէ , Վարազա տէտիքէրի մահալուէ քի Վճէմիաթանտա տըր , վէ

պիր գաշբիչքէնտինէ ձեւզ խոհյօր։ Պունու իշխտիպ Եսայի վարդապետ Նջեցի, կէնտի շայիրտի Յօհանն գըռ նեցիի Եօլայօր քի, վար սրագ՝ պու նէ մասլահաթ տըր տէյիւ։ (Ծառ վարըպ պիր օլուա՝ մէրձիմէի ֆրընա վէրիյօր լար, պիղ պու Հայ աղգընը ֆիրէնկ էտէրիզ տէյէրէք։ Պաշանկընը պէօյլէ օլույօր։ վէ Վճէմ շահը իշխտիպ Հայ լար ֆիրէնկ օլուուլար տէյու՝ չօդ հա սարաթ էտէյօր։ պին ատէմուէն զիա տէ թէլէֆ օլուուգտան սօնզրա՝ միլ էթիմիզին փէրուշան օլմապընա տախի սէպէպ օլուր։

Ը իմտի պիզուէ պու Հայոց աղգընը իշխտէն խոզվութիւնը գալ տրըմագ իշիւն, պիր չիփտ սիվալ էթ ափք քի՝ Հայոց եկեղեցի ուղղափառ մը, եօգսա տէյիլմի. էկէր ուղղափառ տէրսէն, պիր սէնէթ խմէյէ ձէյիմ շիմոփի պուլունանլարտան, վէ ձիւմէ էյալէթէրէ Կոնդակ տաղըտաձաղըմ քի, պունտան պէօյլէ պիր նիզա տահա էթմէյէսինիզ, վէ մուհապէթ իլէ կէշինէսինիզ։ Վկէր ուղղափառ տէյիլ տէրսէն, օլմատրզըմը պանա պիլտիր. նիմէ քի սանա սօրաձագ օլսամ, շու էլիմուէքի գաւազանըն պաշը քէհ ըիսպար մը տըր, պալիամի մի տիր. սէն տէ էկէր թանլըրտան, քէհրիսպար իսէ քէհրիսպար տէրսին, պալիամի իսէ պալիամի տէրսին։ Ախւալիմէ ձէվապ վէրաէնէ. նէ հաձէթ պիրէր պիրէր ձան գաղանմագ. պէնի իսքեաթ էթ, պէն ժողովուրդըմը իսքեաթ էտէրիմ։

Ոիզ գուզուսունուղ, սիզէ տէմէմէմ. սիզին էօնիւնիւզէ տիւշէն քէօնէմէ տէրիմ. սէն պանա խրաբզըն տէյօրտուն. քիմին մալինի շալտըմ, նէ վագրթ չալտըմ. նէրտէ սագլատըմ. գօնումու ձէպիմի եօգլա. էվիմուէ մի սագլատըմ, սանարզըմտան մը սագլատըմ. րաձօն (իրաւունք) խմէյօրում,

իրբարզըմը խապաթ էթ. զիրա տէ լին քէմիի եօգ՝ չօդ շէյ սէօյէր. սանա խմէտիկինի սէօյէթմէզըմը։

Վէ պունուն իւղէրինէ պիր մէճ լիս տահա քիւշատ օլուու, վէ իրի թարաֆըն երեւելի Վմիրալարը օնտա մէվ ձուտ խտի։ Լուսաւորիչ հայրամըզըն վէ Վերսէս շնորհալինին վէ սուրբ եւկեղեցիմիզուէ օգունանը քիմապլարը արայալըմ, քի կէնտիլէր ակ օգուրլար, սայրը քիթապ արամայալըմ, քի չօդ մանաւոր վարդապետէր կէնտի գըր ատէրի միւճիւսիննէ եազմըշար, քի գապիլ տիր սիր էգսէքլիք օլա պիլսին, զիրա մանաւոր տըրլար. վէ թարա ֆէյնտէն օգումուշար թային օլուն տուն, նէրտէ փիւրիւզ վար խէ ան ըյալըմ տէյու մէճիսաէ գարար վէրիլսի։ Վէ պիզաւէ այրը այրը հէր պիլսինէ Պրիգոր չէլէպիէ, Վաթոս աղայա, Խընկըուզատէ Յովսէփ աղայա, Պրծըզատէ Վնոտն աղայա, վէ տահա սայրիլէրինէ. վէ հէր սիրինէ տէֆաթէն սիւալ էթտիք քի՝ պէօյլէ գարար վէրտինիզլմի. ձիւմէսիտէ ձէվապ էթտիլէր քի գարար վէրտիք. վէ օնպէշ եիրմի կիւնէ գաստար կիւն գօսուրլար։ Վէ հաթուա օրտա տիրացու Յագւուր վարժապետ տէտիքի, մինասիալ իսէ վէրիլէն գարարա պիրէր իմզա վէրիլսին քի՝ ունուտուլմասըն. վէ մէճիս տէտիր. նէ հաձէթ, պուգաստար երեւելի Վմիրալարըն սէօղիւ. պիրէր իմզա տըր։

Եիւնիւ սիթթափտէ՝ պագտըգ կէլէն կիտէն օլմատը. հապէր կէօնտէր տիք, տամէթ էթտիք, կինէ կէլէն օլմատը։ Յնողըա Քէհեա ամիրանըն օտարընա կիտիւպ՝ Քէհեա ամիրայա վէ մահտեսի Յովհաննէս չէլէպիէ տէմիշլէր քի, պիզիմ օգումուշարըմը (վարդապետը) կէլմէյօլար վէ կէլմէկ

էքը, անկէր տախի մշյուս օլու-պ՝ պիզէ խասպէր վերաբրէրինաէ՝ զանն էտէրիմ քի կէց պաշտման էնսիի:

Վէ տէմիշէքը քի՝ պիզէ իղինն եօդ: Աճէպ նէ տիւրիւցէ իղինն եօդ: էջլէ խէ սիզուէ անիրաւ ասէմիշէք սինիզ, այսրնլըզաւ գարանլըդ տէրսինիզ, քի Եշայի մարգարէ վայ վէրիս էջլէսինէ: Վայ որ ասիցէ զայսն խաւար, և բղխաւարն լոյսո: Վէ էկէր ուղղափառ տէյիլ տէմէզէ իղինն եօդ խէ, զահէր ուղղափառ իմիշիլ քի՝ իղինն եօդ իմիշ. իքի տիւրիւ միւթթէ՛հիմ օլուննուզ:

Պէն սիզէ եկեղեցիէ կէլին կէլմէնն տէմէյօրում. անձագ ըռլզամը իսթէյօրում: Պէն պանա սէրհօշտուն ակյօրսուն. կէլ աղղըմը գօգլա. պէնիմ մշյանէէ կիթախիմ եօդ. շարապ իչախիմ եօդ: Կէկէր օգումագ պիլիրսէն, կէլ ձէվապ վէր՝ Պետրոս առաքեալըն թէնափիհնէ կէօրէ. «Պատրաստ իցէք տալ զպատասիանի՝ որ խնդրիցէ ըղբան, որ է վասն յուսոյն ձերոյ ո. վէ անլամը պէնիմ էքսիքլիմի: (Օգումագ պիլմէզաէն, նէ պու գատար անմեղ ժողովուրդուն էօնիւնէ տիւշմիւշին վէ գանլարընա կիրիյօրսուն. վէ քիւ ֆրէթաիրմէզէ սէպէտ վէրիյօրսուն մարգարէնին տէտիղի կիպի. «Վասն ձեր անուն իմ հայհցի ո: Պիր ատէմ պիր կիւնահ իշլէքսէ՝ Քրիստոսը խաչա քրդարմը օլուր. եա պու գատար ժողովուրդա սէպէտ օլուպ կիւնահքեար էտէյօրատուն սէնին ըահամըն իշխուն. Քրիստոտու խաչա քրդարմադ գանց տիւրիւ օլուր: Պիր ատէմ ֆուգարայա սատագա վէրիրսէ, Ալլահա վէրմիշ օլուր. եա գարտաշընա էթափինն քիւ ֆրէթիմէ տիր:

Վէ տէմիշէքը քի, քէաղըտ իլէ սէջլէշէլմ: քի էօրիւմ ձէք նէ գատար սարարսա՝ օնուն կիպի լագըրտարըն արտը կէլմէզ. էկէր շնմտիէտէք օրան

վիճաբանութիւն քիթապարը պիթուէ վէէ եիւ քիթիւն էմէք՝ գալաղըրամանազ, պիր կէմիէ տօլտուրասգ՝ արամազ. վէ է կէր վիճաբանութիւն էթմէք իգթիվա էթսէ, մահչէր կիւնիւ սաաթ օնպիրէաէք լագըրաը պուլուպ սէցյլէէ պիր մրիու:

Վիզէտէ եէմին վէրտիրիիմ, վէ խղճմրտանկընըզա հավալէ էտէրիմ, պարտական օլապընըզ, պու սէցյլէտիչ իմ ձէվապար իրաւունք մը, անիրաւութիւն մը, նէ տէրսինիզ. (պիր աղըզ տէտիկէր քի՝ իրաւունք տրը:) Վուտարա էթմէին, ապաշխարսնք օլսուն սիզէ, հագգըմ վար մը եօդ մը, (կինէ ձիւմէսի պիր աղըզ հագ վէրտիկէր):

Պիլրիմ. քի ձիւմէնիզին ագլը է րէր սէցյլէտիկէրիմէ, վէ սիզին պիզիմ ֆիլրիմիզ միլէթ ղայրէթի տիր, վէ պիլրիմ քի եիւ քէյինիզուէ պիր խղճմրտանք պէօճէի գայնայօր՝ սիրենք, նասող ատէմ օլա պիլր քի՝ կէնսոի միլէթինին ղայրէթինստէ օլմասըն: (Օնուն իշխուն պու կիւն սիզի տավէթէթաիրմ, սիզուէ կէլմինիզ. պիլինիզ քի՝ պու էթալիմ սէօհպէթէրի իզզէթի Վմիրալարընըզա սէցյլէմիշիմ, վէ մաս լահամ պուրատա գալուր քի՝ ձէվապ վէրտիկէր կէլէմէիզ. պիզուէ տիւշիւն տիւք քի, պիլրտէ էնափ աղալարընըզատա պիլարիէլիմ, տէմէյէսինիզ քի՝ պիզի տէ ատէմ եէրինէ գօյուպ չաղըմալը տէյիլմի խտի, քի պիզուէ պիլէլիմ. զիրա գապիլտիր՝ պաշկա տիւր լիւ թարիֆ էտէրլէր սիզէ, մալիւմիւնիւզ օլուն քի, պիր սէնէտէն պէրի պիզիմ տէտիկիմիզ պու տուր, քի շնմտի տույատունուզ:

Իհթիմալ տրը սիզէ թահրիու էտէնլէրէ պիր խասարէթ թէսատիւք իթափիկինստէ՝ սէրփիինթիսի սիզէտէ տօգունա պիլր, պիզ հապէր վէրտիք վէ

պօրձան գուրթուլսուգ , Օսման էւ
տէրիմքի պիր երըսան պէրի պու գա-
տար նասիհէթ , պու գատար թահամ
միւլ քիփայէթ էթափ վէ աշոր , լա-
քին պիր ձիւզի տահա սապր էտէրիմ ,
չինքի ու խո էթափի՝ տառըմայտա-
դրդ . լաքին սապրէ թագաթ դալմազ-
սա , քին պիլիր նէ զուհուր էտէր , զի-
րա պու մասլահաթ տառըմազ :

Կամը գիտէր օլսպիլիր քին կէնափ
էվլատընը տէ օյէր, եախօտ աէօյէրլէրտէ-
ճանը սրդամազ . սիզտէ առւրը | ու-
սաւորիչին գուզուլարբարնըզ . սուրը
եկեղեցինին էվլատընըզ , վէ էվլա-
տընընըզ . սօնդրա կէնէ պէն ածըյա-
ճաղստ : Ամեն իշ տէրէ ձէսինտէն
թաշարսա՝ պէնիմ գապահամթրմ եօգ
տուր , գապիլտիր ջէվլէթ պանս սօր
սուն : Վէ պէնստէ ձէվապընը վէրէմէզ
օլուրում . պէն անպարտըմ , սէպէպ
օլուրար տիւշիւնսինէր :

Խսթէր իսիմ ձիւմէնիզի ըրդըրըպ
սիլուիրմէր , լաքին թահիթանս օլմասըն
ամէպ նէ վար տէյտ , կէնտի կէնտի
նիզէ սէօյէտիլիմ ձէվապըրը է իի
թարթըն , վէ տիգդամթը տիւշիւնին ,
սիզտէ պօրձըու գալմայասընըզ պիզտէ :
Վէ պունու տախի պէօյէ պիլին քի ,
օսանաճագ տէյիլիմ , վէ պրագաճագ
տէյիլիմ . իքի չէլէ էյի ֆիքրի
նիզէ ալըն . շիմսիլիք պու գատարճա-
նէթէր ո :

Խոսքը կորելով և պահուանիչ ըսկ-
լով արձակեց ժողովուրդը :

ԵՐԻՅԵԿԵ

լու ապրիլ և աւելի խօսք ու բան հաս
կըսող ըլլալ , հարկաւոր է որ ընկերու-
թեան մէջ ապրի իր նմաններուն հետ :

Ո՞հ , ինչպէս խեղճ ու տկար ենք
նոր ծնած ատեննիս : Զենք կրնար սու-
քի վրայ կենալ , պէտք է որ զմեզ մայ-
րենիս քալեցընէ , կերակրէ ու մեր
անկողննը պատրաստէ : Տարուան մը
աւելի կ'ըլլանք ու դրեթէ չինք կրնար
ծամել , և հաղիւ թէ ոտքերնիս կըր-
նանք շարժել . չենք կրնար ոչ բան մը
հասկընսլ և ոչ ալ մեզի հարկաւոր եւ
զածը յայտնել : Ծէ որ մինակ ըլլա-
յինք , մեզմէ աւելի ուժով հարիւրա-
ւոր կենդաններ զմեզ ունետիսի ընե-
լով կ'ուտէին . թէ որ ծնողքնիս զմեզ
չպաշտպանէին , չհագուեցընէին ու չը-
կերցընէին , սովէ , ցրտէ ու նեղութե-
նէ կը մեռնէինք : Օարմանալի Կախա-
ննամութիւն . որ իրարու ձեռնուու-
ութեամբ կարօտ ըլլանու համար մէկ
զմէկ կը սիրենք : Որովհետեւ ծնողք
կը սիրեն իրենց տղաքը , մասնէլով
թէ որշափ օգտակար կրնան ըլլալ . իսկ
տղան ալ զծողողքը կը սիրէ իրենցմէ
ընդունած բարեացը համար . և երբ
որ աս պիսոյքը կը գաղրի , սէրն ու
երախտագիտութիւնը անոր տէղը կը
բռնէ : Տղուն ուժը կ'աւելնոց ան մի-
ջոցին որ ծնողք կը ծերանան , կը ար-
կարանան , և կարօտ են որ տղան զի-
րենք հոգոց , ինչպէս որ իրենք զինքը
հոգացեր են : Այսպէսով կը ձեւու-
նան ընտանիքներ , ու անոնց ամե-
լովն ալ կը կազմուին ցեղեր , քաղաք-
ներ , աէրութիւններ ու ազգեր :

Ծէ որ մարդս առանձին ապրեր
բոլոր օրը ու տելիք վնատուլու և գա-
զաններէն զինքը պաշտպաննելու պի-
տի զքաղէր . իրեն տկար ըլլալովը զօ-
րաւորներէն պիտի յաղթուէր . կէ-
նակցութեան , բարիք ու զելուն , ու
րիշին օդնելուն , կարեկցութիւն գրո-

ԲԱԺԵՒՆԻ ՈՒ ՔԱՂԱՔԱԿԻՐԹ ՊԱՏԱՆ

(Հարութակութիւն , աես երես 2):

Ժ.:

ՄԱՐԴՍ ԸՆԿԵՐԱԿԱՆ Է

Եայց որովէս զի մարդ կարենայ միշտ